

Dosarul nr. 2ra-1459/22
2-20154475-01-2ra-07102022

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Fălești – L. Trocin
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu

ÎNCHEIERE

25 ianuarie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ecaterina Sadovei, reprezentată de avocatul Denis Duca,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Podrea împotriva Ecaterinei Sadovei cu privire la constatarea ca defăimătoare a informației răspândite prin rețelele de socializare, obligarea dezmințirii informației și exprimarea scuzelor, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, prin care s-a admis apelul declarat de Valentina Podrea, s-a casat hotărârea din 22 noiembrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Valentina Podrea,

constată:

La 08 decembrie 2020, Valentina Podrea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ecaterinei Sadovei cu privire la constatarea ca defăimătoare a informației răspândite prin rețelele de socializare, obligarea dezmințirii informației și exprimarea scuzelor, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că activează ca pedagog o perioadă de peste 49 de ani, iar din anul 1986 la grădinița „Ghiocel” din s. Răuțel, r-nul Fălești.

La 13 octombrie 2020, mama unui copil, Ecaterina Sadovei, în pragul grădiniței, a învinuit-o de unele fapte inexistente, precum că i-a agresat copilul, l-a injectat și i-a lăsat echimoze. Ecaterina Sadovei o învinuia în faptul că a traumatizat copiii, agresându-i și terorizându-i mereu, spunându-i că este o sperietoare pentru copii. La fel, Ecaterina Sadovei a incriminat-o în calomnierea directoarei grădiniței și că impune directoarei să facă ce dorește. Această ceartă s-a petrecut în fața directoarei grădiniței, colegilor de muncă, a părinților și copiilor, care veneau la grădiniță.

Valentina Podrea a remarcat că, grupa mică a fost deschisă la 01 octombrie 2020 (zi de joi), iar Ecaterina Sadovei pentru prima dată a adus copilul la grădiniță luni, în data de 05 octombrie 2020, zi în care ea avea liber și nu se afla la serviciu. Până la acea dată, copilul Ecaterinei Sadovei nu a frecventat grădinița, iar în data de 05 octombrie 2020 s-a aflat la grădiniță doar jumătate de zi, deoarece plângea și nu vroia să doarmă.

Reclamanta a evocat că, în data de 06 octombrie 2020, când a ieșit la lucru, nu a interacționat cu copilul Ecaterinei Sadovei, deoarece acesta s-a aflat în grija celei de a doua educatoare, a Steluței Răileanu, iar la prânz copilul Ecaterinei Sadovei l-a adormit directoarea grădiniței, Tatiana Gancear, care în acea zi s-a aflat întreaga zi în grupa lor, deoarece aveau mai mulți copii noi.

Seara, aproximativ la ora 16.30-17.00, Ecaterina Sadovei a venit să ia copilul de la grădiniță și s-a interesat cum a decurs ziua și dacă acestuia i-a fost preparată mâncare specială, deoarece are probleme de sănătate. Valentina Podrea a luat copilul de mână și i l-a înmănat mamei, copilul nu plângea, iar la întrebările Ecaterinei Sadovei i-a răspuns amabil, iar, marți, în data de 13 octombrie 2020, s-a întâmplat conflictul.

Ulterior, la 16 octombrie 2020, a aflat că Ecaterina Sadovei, de pe contul său de Facebook „Katiusa Molenta”, la care au acces 2 440 de persoane, a publicat la 14 octombrie 2020 o postare cu următorul conținut: „m-am hotărât să scriu acest articol doar din motiv că copilul meu a fost agresat fizic la grădinița Ghiocel din satul Răuțel. Copilului meu i-a plăcut nespun de mult prima zi de grădiniță, era încântat și plin de emoții pozitive. Tot așa fericit l-am dus și a doua zi de grădiniță, dar din nefericire în a doua zi ne aștepta altă educatoare, Valentina Podrea, care și-a permis să-l agreseze, pișcându-l de ambele picioare până l-a învinețit. Prin acest articol vreau să aduc la cunoștință la toți părinții și autoritățile despre modul agresiv de educație în instituția preșcolară Ghiocel din satul Răuțel. Mă întreb, dacă doamna educatoare Valentina Podrea își permite pe copii din grupa mică să-i agreseze în așa mod oribil, consider că dumneaei nu trebuie să lucreze cu copiii. Și nu înțeleg, de ce Legea privind pensionarii, care trebuie să stea acasă, nu funcționează în satul Răuțel. În discuția mea cu doamna Podrea despre acest caz, la care este complice, dumneaei mi-a zis că dacă nu-mi place ceva să-mi achit educatoare și dădacă personală. Poftim, reiese că ori îl duci la grădiniță și îți distruge copilul, ori achită-ți educatoare. Țin să menționez că șefa grădiniței, T. Gancear, la rugămintea mea măcar s-o înlocuiască pe doamna Podrea cu altă educatoare nu a fost de acord că ea nu are dovezi că copilul a fost agresat. Mă întreb oare cum trebuia să fie un copil agresat și în ce mod ca șefa grădiniței să ia măsuri. Doresc să fac public acest caz și să menționez că, copilul meu este stresat psihologic, și mă întreb oare câți copii trebuie să sufere ca acest monstru de educatoare să fie pedepsit. Pentru ce-i care consideră că, copii să fie agresați este o normă rog să vă abțineți de la comentarii.”

De asemenea, la informația sus indicată au avut acces alte 1 141 de persoane abonate la contul Mariane Osadța și 4 046 de persoane abonate la contul Primăriei Răuțel.

Reclamanta a invocat că informația conținută în postarea Ecaterinei Sadovei nu corespunde adevărului, este denigratoare și distribuția ei i-a lezat onoarea, demnitatea și reputația profesională, cauzându-i prejudicii materiale și morale. Postarea Ecaterinei Sadovei este o acțiune de defăimare a sa, deoarece a fost

răspândită o informație falsă, cu indicarea directă a numelui, prenumelui și funcției sale și care nu se bazează pe un substrat factologic suficient. De fapt, exprimarea scrisă în mod public a Ecaterinei Sadovei nu corespunde normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică.

Totodată, postarea Ecaterinei Sadovei a fost însoțită de depunerea unei plângeri la serviciul „La Telefonul Copilului”, care la rândul său a sesizat Inspectoratul de Poliție Fălești, Direcția asistenta socială și protecție a familiei, Serviciul de asistență medicală de urgență Fălești.

Mai mult ca atât, la această postare cu informații defăimătoare, la care au avut acces peste 5 000 de persoane, mulți s-au dat cu părerea, acuzând-o fără să o cunoască și fără să fi avut vreo tangență cu activitatea sa.

Reclamanta a indicat că, din cauza conflictului avut cu Ecaterina Sadovei și în rezultatul postării acesteia pe rețeaua de socializare „Facebook” din data de 14 octombrie 2020, are insomnie și dureri de cap, are probleme de memorie, uită după ce s-a pornit, a pierdut pofta de mâncare. După 49 de ani dedicați profesiei, cu regret în suflet, constată că efortul, atitudinea, bună voința de care a dat dovadă în activitatea sa didactică au fost spulberate într-o clipă prin această postare cu mesaj eronat în adresa sa. Prin răspândirea informațiilor denigratoare, Ecaterina Sadovei i-a cauzat un prejudiciu moral, pe care îl estimează la suma de 50 000 de lei.

Astfel, la 06 noiembrie 2020, a expediat d-nei Ecaterina Sadovei cerere prealabilă, prin care a solicitat dezmințirea informațiilor publicate în postarea de pe Facebook din data de 14 octombrie 2020, prin postarea pe același cont, cu marcarea aceluiași persoane, a unei dezmințiri care să conțină și exprimarea scuzelor. Totodată, a solicitat și achitarea unei despăgubiri morale în sumă de 50 000 de lei. Însă, cererea prealabilă a fost lăsată fără răspuns. În schimb, Ecaterina Sadovei a modificat postarea de pe contul de Facebook, eliminând din postare numele său, în rest păstrând textul.

Reclamanta Valentina Podrea a solicitat prin cererea de chemare în judecată constatarea ca fiind defăimătoare informația răspândită prin postarea de pe contul de Facebook „Katiusa Molenta” din 14 octombrie 2020, obligarea Ecaterinei Sadovei să dezmințe informațiile conținute în postarea de pe contul de Facebook „Katiusa Molenta” din data de 14 octombrie 2020, prin postarea pe același cont, cu accesul aceluiași persoane, a unei dezmințiri care să conțină și exprimarea scuzelor, încasarea sumei de 50 000 de lei cu titlu de compensație pentru prejudiciul moral, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Podrea ca fiind neîntemeiată (f.d. 91, 105-112 recto-verso).

La 16 decembrie 2021, în interiorul termenului prevăzut la art. 362 din Codul de procedură civilă, Valentina Podrea a declarat apel împotriva hotărârii din 22 noiembrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești (f.d. 101-103).

Prin decizia din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Valentina Podrea.

S-a casat hotărârea din 22 noiembrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești și s-a pronunțat o hotărâre nouă, prin care s-a admis parțial acțiunea depusă de Valentina Podrea.

S-a constatat ca defăimătoare pentru Valentina Podrea informația răspândită prin postarea de pe contul de Facebook „Katiusa Molenta” din 14 octombrie 2020.

S-a obligat Ecaterina Sadovei să dezmință informațiile conținute în postare, prin postarea pe același cont, a unei dezmințiri privind maltratarea de către Valentina Podrea a copilului XXX la grădiniță, care să conțină și exprimarea scuzelor.

S-a încasat de la Ecaterina Sadovei în beneficiul Valentinei Podrea a sumei de 5 000 de lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral și suma de 262,50 de lei cu titlu de compensare a cheltuielilor judecată (f.d. 133, 134-143).

În consolidarea soluției instanța de apel a reținut că, persoanele care se consideră lezate, pot solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat, iar reabilitarea persoanei în drepturile lezate poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persoana care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale.

Instanța de apel a ajuns la concluzia că, în speță, a fost stabilit indubitabil că informația răspândită de Ecaterina Sadovei în postarea sa de pe contul de Facebook „Katiusa Molenta” din data de 14 octombrie 2020 este defăimătoare pentru Valentina Podrea, deoarece îi lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională, or, afirmațiile din postarea dată nu au putut fi probate și dovedite de Ecaterina Sadovei, fiind doar declarative.

În atare circumstanțe, instanța de apel a conchis că Ecaterina Sadovei urmează să dezmință în fața publicului larg informația calomnioasă răspândită despre Valentina Podrea, iar ultima, la rândul său, este îndreptățită să primească o compensație de natură să-i aducă satisfacție morală pentru drepturile lezate.

La 19 septembrie 2022, Ecaterina Sadovei, reprezentată de avocatul Denis Duca, a depus prin intermediul oficiului poștal cerere de recurs împotriva deciziei din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii din 22 noiembrie 2021 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești (f.d. 150-154, 153).

În motivarea recursului a reiterat temeiurile de fapt și de drept ale speței și a transpus concluziile reținute în decizie de către instanța de apel, suplimentar invocând că instanța de apel a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe.

În opinia recurenteii, instanța de apel a casat o hotărâre întemeiată și legală fără a explica motivele casării și fără a da un răspuns clar de ce hotărârea primei instanțe este neîntemeiată sau care au fost erorile primei instanțe și care sunt motivele răsturnării situației în instanța de apel.

Ecaterina Sadovei a notat că, Valentina Podrea fiind angajată într-o instituție publică, prin prisma art. 9 alin. 4) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, poate fi supusă criticii, iar acțiunile ei verificate din partea mass-mediei, în ceea ce privește modul în care și-a exercitat sau își exercită atribuțiile, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a asigura transparență și exercitarea responsabilă a atribuțiilor ei.

Astfel, postarea sa pe rețeaua de socializare „Facebook” din data de 14 octombrie 2020 reprezintă o formă de exprimare a opiniei pe marginea prestației educatoarei Valentina Podrea față de copilul său, cu scopul de a se efectua o anchetă transparentă din partea autorităților, și nu cade sub incidența restricțiilor dreptului privind libertatea de exprimare prevăzute la art. 10 §2 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale.

În aceste circumstanțe, recurenta a considerat că decizia instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte certitudinea adoptării soluției la care s-a ajuns, având o motivare superficială, fără a fi abordate toate aspectele importante litigiului.

La 07 octombrie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimatei Valentina Podrea recursul declarat de Ecaterina Sadovei împotriva deciziei din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, explicându-i dreptul de a depune referință. Deși, conform avizului de recepție a trimiterii poștale DS8007547332AS, intimatei Valentina Podrea i-a fost comunicat la 14 octombrie 2022 recursul declarat de Ecaterina Sadovei împotriva deciziei din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, până la examinarea admisibilității recursului aceasta nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință prin care să-și expună poziția procesuală pe marginea criticilor formulate în recurs.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

În conformitate cu articolul 440 alin.(1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Completul de admisibilitate al instanței de recurs subliniază că, un stat care dispune de instanțe de recurs are obligația să se asigure că justițiabilii săi se bucură de principiile unui proces echitabil prevăzute la articolul 6 § 1 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea cauza *Lebedinski v. Republica Moldova*, 16 septembrie 2015, § 32; cauza *Sultan v. Republica Moldova*, 05 iunie 2018, § 24).

În aceste condiții, procedura de admisibilitate a cererii de recurs va fi efectuată și analizată prin prisma articolului precitat, care cuprinde, în mod particular, dreptul de acces la justiție și dreptul de a fi auzit.

Cu privire la primul aspect, instanța de recurs observă că dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, inclusiv în cazul admisibilității contestațiilor înaintate prin intermediul căilor de atac, pentru că prin însăși natura sa, recursul trebuie reglementat de către stat, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere.

În acest sens, criteriile pentru autorizarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile instituite pentru o cale de atac ordinară (a se vedea *inter alia* cauzele *Marc Brauer v. Germania*, 01 septembrie 2016, § 34; *Miessen v. Belgia*, 16 octombrie 2016, § 64; *Samardžić v. Croația*, 20 iulie 2017, § 28; *Zubac v. Croația (Marea Cameră)*, 05 aprilie 2018, § 82).

Așadar, prin prisma articolului 433 din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate verifică dacă actul judecătoresc de dispoziție recurat poate constitui obiectul recursului, dacă cererea dedusă judecății este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Succesiv, completul de admisibilitate notează că, în cazul în care, dreptul de acces la justiție este limitat fie de lege, fie de fapte, instanțele naționale trebuie să verifice dacă aceste restricții au redus esența dreptului și, în special, dacă ele urmăresc un scop legitim și dacă există o legătură rezonabilă de proporționalitate între mijloacele utilizate și scopul care trebuie îndeplinit (a se vedea cauzele *Levages Prestations Servicii v. Franța*, 25 octombrie 1996, § 40; *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, §§ 29, 33; *Freitag v. Germania*, 19 iulie 2007, § 37; *Marc Brauer*, 01 septembrie 2016, § 34).

Articolul 434 din Codul de procedură civilă prescrie că, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu art. 111 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, termenul de procedură se instituie prin indicarea unei date calendaristice, datei comunicării actului de procedură, a unei perioade sau prin referire la un eveniment viitor și cert că se va produce. În ultimul caz, actul de procedură poate fi efectuat în decursul întregii perioade. Dacă începutul curgerii termenului este determinat de un eveniment sau moment în timp care va surveni pe parcursul zilei, inclusiv de comunicarea actului de procedură, atunci ziua survenirii evenimentului sau a momentului nu se ia în considerare la calcularea termenului.

Normele procedurale referitoare la termenele pentru căile de atac sunt, înafara oricărui dubiu, menite să asigure buna administrare a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice. Persoanele vizate trebuie să se aștepte ca aceste reguli să fie aplicate (a se vedea cauzele *Tricard v. Franța*, 10 iulie 2001, § 29; *Nicolae Popa v. România*, 09 decembrie 2014, § 16; *Tence v. Slovenia*, 31 mai 2016, § 31). Mai mult, CtEDO a statuat că, în cazul în care termenul pentru o cale de atac ordinară este prelungit după o perioadă considerabilă de timp, o astfel de decizie poate încălca principiul securității juridice (a se vedea cauzele *Ponomaryov v. Ucraina*, 03 aprilie 2008, § 41; *Ustimenko v. Ucraina*, 20 octombrie 2015, § 47).

Dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți a fost pronunțat la 23 iunie 2022. Conform extrasului din poșta electronică cu adresa „ala.gureu@justice.md”, decizia motivată din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți a fost notificată reprezentantului recurente în mod electronic la 18 iulie 2022 (f.d. 144 verso).

Astfel, completul de admisibilitate opinează că, în speță, calea de atac în ordine de recurs a fost demarată în interiorul termenului legal, deoarece cererea de recurs a fost predată oficiului poștal la 19 septembrie 2022 (f.d. 153).

Succesiv, completul de admisibilitate evocă faptul că, în conformitate cu articolul 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau

aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Conform articolului 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

- a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);
- a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);
- b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;
- c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;
- d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

In concreto motivelor inserate în cererea de recurs, completul de admisibilitate le apreciază ca fiind lipsite de substanță și care nu pot fi acceptate. Or, recursul împotriva deciziei instanței de apel este o cale de atac de drept, vizând în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Însă, din analiza cererii de recurs depuse de Ecaterina Sadovei, reprezentată de avocatul Denis Duca, rezultă că aceasta nu a evidențiat memoriul ilegalității și netemeinicii deciziei recurate, limitându-se în esență la reiterarea temeiurilor de fapt și de drept ale speței.

În acest sens, completul de admisibilitate menționează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici care, circumscrise fiind motivelor de recurs îngăduite de lege, sunt de natură a învedera ilegalitatea hotărârii. Respectiv, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de ilegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

La caz, completul de admisibilitate vădește că, argumentele invocate în cererea de recurs, după esența lor, pot fi încadrate în temeiurile aplicabile doar procedurii de apel și nu se regăsesc în articolul 432 din Codul de procedură civilă, aplicabil recursului. Ba mai mult ca atât, acestea au fost deja supuse examinării și aprecierii de către instanța de apel prin prisma articolului 130 din Codul de procedură civilă, fiindu-le oferite concluziile de rigoare și, prin urmare, nu urmează a fi reiterate în ordine de recurs.

Ipotezele relevate certifică în mod clar caracterul lipsit de substanță al recursului declarat, deoarece Ecaterina Sadovei, reprezentată de avocatul Denis Duca, nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea justificării ilegalității deciziei instanței de apel. Astfel, se evidențiază caracterul declarativ al recursului, deoarece este lipsit de conținut și desprinde simplul fapt al dezacordului recurenteii și reprezentantului acesteia cu soluția dată de instanța inferioară, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (*Doorson v. Olanda*, 26 martie 1996, § 67). La acest capitol instanța de recurs reține că recursul declarat de Ecaterina Sadovei, reprezentată de avocatul Denis Duca, nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Subsidiar, completul de admisibilitate relevă că, în condițiile din speță, cererea de recurs a fost depusă după ce Ecaterina Sadovei a avut posibilitatea de a fi auzită de o instanță de fond și de o instanță de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” v. Franța, cererea nr.21920/93 din 25 octombrie 1996, §§ 48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că recurenteii i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzită combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 § 1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele

pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher v. Cehia, cererea nr. 58580/00 din 11 aprilie 2005, §§ 65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat și interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, în unanimitate, ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Ecaterina Sadovei, reprezentată de avocatul Denis Duca, împotriva deciziei din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți, în baza articolului 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ecaterina Sadovei, reprezentată de avocatul Denis Duca, împotriva deciziei din 23 iunie 2022 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Galina Stratulat

Maria Ghervas